

Steen kaste Sne — og naar Teglværkseieren møder selv med sine vorne Sønnen og de Folk, der findes paa Teglværket, saa kan han ikke præstere Mere. Det er umuligt at præstere et bestemt Arbejde til en vis given Tid paa anden Maade end med de tilstedeværende Hænder, og Teglværkseieren kan virkelig ikke faae fat paa de Træksugle, der have forladt ham om Efteraaret. Det hele Antal af det paa Teglværket tilstedeværende Mandskab er den yderste Grænse, hvortil man kan komme, saa længe vi staae paa Naturalarbejds Standpunkt. Naar Arbejdet udføres ved leiede Folk, saa kan man lade Teglværkseieren betale efter sin Formuenhed, og vil man endelig ikke admittere anden Definition for Formuenhed end Hartfornet eller, som det vel her maatte være, Assurance summen af de Bygninger, som ere forpligtede til at betale Bygningsafgift, saa kan det præstere i Forhold dertil; men Naturalarbejde kan ikke præstere af et Antal udover de tilstedeværende Personer. Naar der dernæst er talt om Gønnen til at bære Byrden, saa maa jeg dog endnu erindre om, at der jo, som det allerede er anført, i selve Lovudkastet er opstillet Undtagelser, og at Udvalgets Majoritets Forslag endog saa har udstrakt Undtagelserne i Faveur af de Fattige. Den almindelige Forpligtelse gaaer ud paa, at alle arbejdsføre Personer skulle kunne indkaldes til Arbejde efter lovlig Dmgang; denne Forpligtelse paahviler ikke Huusmændene efter noget andet Omfang eller nogen anden Dmgang end enhver Anden. Medens imidlertid enhver Anden maa yde et iforveien ubegrænset Antal af Arbejdsdage, og altsaa

møde uden Bederlag saa tit, som hans Arbejde efter lovlig Dmgang udtræves, er det ved et ligefremt Brud paa dette Princip sagt, at Huusmændene ikke udover de tre Dage — som engang efter Lovgivningen ere henlagte som deres Arbejdsdage til Communen, som en personlig Skat af de Vedkommende eller, forsaavidt der heraf er brugt to Dage til Skolearbejde, da ikke udover een Dag — kunne forføres til at møde til Sneekastningsarbejde uden Bederlag. Afseet fra de tre Dages Arbejde, som tilkommer Communen hos Huusmænd og Inderster, kan man i alt Fald sige, at Huusmændene altid faae Betaling for det Arbejde, som de yde i lovlig Dmgang med Gaardmændene og alle Vedkommende, hvilket Arbejde de Andre skulle levere gratis, medens der gives Huusmændene en lovbestemt Betaling af 24 f. efter Udskafet og af 32 f. efter Udvalgets Forslag. Hvorledes man vil kunne gennemføre den Regel, at Nogen til et steblikkeligt Arbejde paa Stedet skulle præstere Arbejde udover det, der fremkommer, naar han møder med alt det arbejdsdygtige Mandskab, der staaer til hans Raadighed, forstaaer jeg virkelig ikke. — Man har dernæst omtalt de enkelte Undtagelser, der admitteres efter § 8. Med Hensyn hertil skal jeg kun bemærke, at foruden at det er et meget underordnet Spørgsmaal, om man vil stryge eller tilføie Noget herved, kan jeg ikke betragte det som en Undtagelse, at de, der have ganske særlige Functioner med Hensyn til Sneekastningsarbejdet, undtages fra den Forpligtelse, der paahviler de øvrige arbejdsføre Mandpersoner.